

Σημείωμα

ΜΟΝΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΗΠΑ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑΣ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΨΕΙ ΤΟΥΣ ΤΖΙΧΑΝΤΙΣΤΕΣ

Του Ανδρέα Ανδριανόπουλου

Σημαντικές μεταβολές φαίνονται να έρχονται στους προσανατολισμούς της Αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής με την κυβέρνηση Τράμπ. Κυρίως σε σχέση με την συνεργασία με Ρωσία. Που θα έχει επιπτώσεις στα ζητήματα αντιμετώπισης του ακραίου Ισλάμ.

Οι καλές προοπτικές είναι η σιωπηρή αναγνώριση από την Ουάσιγκτον μιας ντε φακτο προσάρτησης της Κριμαίας, η ανάκληση των οικονομικών κυρώσεων εναντίον της Ρωσίας, η συμφωνία για ματαίωση κάθε παραπέρα επέκτασης του NATO και στενότερη συνεργασία στη Συρία και σε ζητήματα Ισλαμικής απειλής. Σε ανταπόδοση η Ρωσία θα σταματήσει την ένταση στο Ντομπάς της Ουκρανίας και θα χαμηλώσει ριζικά τους τόνους στη Βαλτική και γύρω από το Καλίνινγκραντ. Η επιλογή του Στρατηγού Φλιντ για τη θέση του Συμβούλου Εθνικής Ασφάλειας και της ανάθεσης στον Χ. Κίσιγκερ μεσολαβητικών ρόλων (σύμφωνα και με πληροφορίες των Financial Times) επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις αυτές.

Με τους συμμάχους της η Αμερική θα δείξει πως δεν είναι 'αγαθιάρα' (rushover). Πολλές σκληρές τους κουβέντες θα πρέπει να συνοδεύονται και με βαθύτερο μακροβούτι στα πορτοφόλια τους. Δεν θα συρθούν οι ΗΠΑ σε μικρούς ή μεγάλους πολέμους σε απομακρυσμένα μέρη του κόσμου (αυτό ενδεχόμενα να αφορά και την περιοχή μας) αν δεν διακυβεύονται ζωτικά της συμφέροντα. Τέρμα οι ενστάσεις για αντιπαθή καθεστώτα και οι διεθνείς κρίσεις για ατομικά δικαιώματα. Εξ ίσου και οι διεθνείς αναμίξεις σε ζητήματα μετανάστευσης και ρητορικής για πρόσφυγες, όταν τα ζητήματα αφορούν στην ουσία μετακινήσεις για οικονομικούς λόγους.

Η πολιτική ορθότητα έχει πλέον πλημμυρίσει το ζήτημα της μετανάστευσης. Χώρες όπως η Ελλάδα έχουν αφεθεί στην τύχη τους από όλους, που την ίδια όμως στιγμή εκ του ασφαλούς ασκούν κριτική για καταστάσεις και χειρισμούς. Η επικείμενη αλλαγή στο ζήτημα της αντιμετώπισης του μαχητικού Ισλάμ αναπόφευκτα θα έχει συνέπειες - και σοβαρότατες μάλιστα - στο μεταναστευτικό.

Πιθανότατα ο Δυτικός κόσμος στη μεγάλη του πλειοψηφία θα αρχίσει να βλέπει την κατακλυσμική ροή εκατοντάδων χιλιάδων - νεαρών κατά βάση - μουσουλμάνων όχι σαν ζήτημα ανθρωπισμού, αλλά γι' αυτό που είναι - μια επιθετική κίνηση ενός νεαρού ακόμη και δυναμικά βίαιου θρησκευτικού δόγματος. Το ίδιο το Κοράνι περιέχει 93 στίχους όπου περιγράφει την επεκτατική 'φυγή' (Hijiriia) σαν υποχρέωση των μουσουλμάνων σε ανάμνηση της μετακίνησης του Προφήτη από την Μεντίνα πίσω στη Μέκκα. Ένα γεγονός μάλιστα που σηματοδοτεί την εκκίνηση του Ισλαμικού ημερολογίου. Κι αρχίζουν τις βίαιες αναφορές τους το Κοράνι και τα Χαντίντ (παραδόσεις και διδασκαλίες του Προφήτη).

Πολιτικοί ηγέτες στη Δύση που αντιμετωπίζουν τη βία του Ισλάμ καθησυχαστικά, πως αυτό δήθεν 'δεν είναι το Ισλάμ', εγκληματούν. Πώς ξέρουν κάτι τέτοιο; Έχουν διαβάσει τη Σαρία; Γνωρίζουν τα Χαντίντ (Ισλαμικές παραδόσεις); Το Ισλάμ δεν είναι μια θρησκεία ειρήνης όταν βλέπει ολόκληρο τον μη μουσουλμανικό κόσμο σαν Οίκο του Πολέμου. Σαν αντικείμενο δηλ. μελλοντικής βίαιης κατάκτησης. Είναι μια θρησκεία που στην καθημερινή της εκδοχή δέχεται τους ακρωτηριασμούς, τους αποκεφαλισμούς, την περιφρόνηση και τη βία κατά των γυναικών σαν φυσικό ενδεχόμενο. Όταν όλοι σχεδόν οι τρομοκράτες τα τελευταία χρόνια είναι ισλαμιστές, πώς μπορούμε να είμαστε καθησυχαστικοί γι' αυτά που όλοι βλέπουμε; Δεν είναι όλοι οι μουσουλμάνοι τρομοκράτες. Εύκολα όμως παρασύρονται από τις διδασκαλίες μουλάδων που μεταφέρουν μηνύματα ενδημικής βίας του Ισλάμ. Μιας θρησκείας που ευαγγελίζεται την καταπίεση (Ισλάμ σημαίνει 'υποταγή') και που είναι και στη θεωρία αλλά και στην πράξη ασύμβατη με τη Δημοκρατία. Οι θεωρητικοί της τζιχάντ επιμένουν πως δεν μπορεί να υπάρξει πιστός μουσουλμάνος που να είναι δημοκράτης.

Μία στενότερη συνεργασία Ρωσίας με ΗΠΑ είναι σίγουρο πως θα φέρει γρηγορότερα αποτελέσματα στη μάχη εναντίον της παγκόσμιας τζιχάντ. Διότι η εμπειρία της Ρωσίας απέναντι στο Ισλάμ είναι βαθιά και μακρύτατη. Από την εποχή του Ιβάν του Τρομερού η Ρωσική πολιτική εξουσία γνωρίζει τα μουσουλμανικά δεδομένα και τους χειρισμούς που οδηγούν σε λύσεις απέναντι στην επιθετικότητα των ισλαμιστών.

Η Ρωσία γνωρίζει πως δεν υπάρχει χαλιφάτο δίχως εδαφικό έλεγχο. Για τούτο επιμένει σε χερσαίες επιχειρήσεις. Μόνο με κυριαρχία στον αέρα δεν ξεριζώνεται το Χαλιφάτο. Αλλά η επέμβαση μη μουσουλμάνων προκαλεί τις θρησκευτικές ευαισθησίες των λαών της περιοχής. Για τούτο η Ρωσική στρατηγική επιμένει σε μουσουλμανικές συμμαχίες μη Σουνιτών (Σιίτες, Κούρδοι και Αλεβίτες της Συρίας) που ανατρέπουν τα οράματα των μουλάδων και τις ακρότητες των Σαλαφιστών του Ουαχαμπισμού.

Εφ' όσον η νέα αμερικανική διοίκηση ξεπεράσει τις καχυποψίες κατά του Ιράν (καρδιά του Σιιτισμού) και συναινέσει σε ένα τέτοιο μέτωπο κατά του Ισλαμικού Κράτους, οι ώρες των τζιχαντιστών θα είναι μετρημένες. Και θα μπει παράλληλα τέλος στην πλημμυρίδα της οργανωμένης μετανάστευσης προς την Ευρώπη.